

Netflix' Persuasion, helaas niet zo verleidelijk als verwacht

Anne Habes

Eerder dit jaar kwam de nieuwste verfilming van Jane Austens boek *Persuasion* uit. Zoals vaak in Austens verhalen, wordt hierin een gedramatiseerde, diepgaande liefde vol obstakels beschreven. De romantische Anne Elliot (Dakota Johnson) ontmoet na acht lange jaren opnieuw haar jeugdliefde, kapitein Frederick Wentworth (Cosmo Jarvis). De hereniging verloopt alleen niet zoals Anne altijd over fantaseerde. Met een gebroken hart moet de arme Anne onder ogen zien dat Frederick een diepe wrok koestert nadat ze toegaf aan het advies niet met hem te trouwen. In de ogen van Frederick veranderde Anne daarmee van een respectabele dame in een meisje zonder ruggengraat, en niet de jonge vrouw op wie hij verliefd werd.

De keuze voor deze moderne, Fleabag-achtige verfilming zorgt bij veel kijkers voor verwarring

Austens boeken ademen een geheel eigen en knusse sfeer uit waarmee ze een wereld tot leven brengen die zo anders is dan de onze. Austen schetst in haar boeken een beeld van de belachelijkheid van de samenleving waarin ze zich bevond. Austens boeken zijn misschien het beste geportretteerd in oude BBC-verfilmingen, waarin haar scherpzinnige ideeën passend worden vertolkt. Austen heeft een beschrijvende stijl die haar onderscheidt van andere schrijvers, maar vooral van hedendaagse pogingen tot passende verfilmingen. Ook de film *Persuasion* (2022), geregisseerd door Carrie Cracknell, heeft Austens kenmerkende afbeelding van haar tijdperk niet weten te vangen. Klederdracht, kleuren, taalgebruik en het algehele gevoel van de film lijken meer een poging om de populaire Netflix-serie *Bridgerton* na te bootsen dan een waardige aftekening

van Anne's liefdesverhaal. Hoewel er afgeweken wordt van het oorspronkelijke verhaal en het dus niet een exacte verfilming is, is dit voor velen niet het grootste bezwaar. De film slaat de plank namelijk nog op meer plekken finaal mis.

Waarom een klassieker verfilmen als je daarbij het originele sentiment van het boek verwerpt?

In de meeste recensies van deze film zien we dat mensen struikelen over het gebruik van het 'breaking-the-fourth-wall'-principe. In de nieuwe verfilming zien we namelijk vaak dat Anne zich naar de camera draait en tegen het publiek praat alsof ze een vertrouwelijk onderonsje hebben. Hoewel dit een interessant principe is en intimiteit schept tussen de kijker en de personages, past dit niet bij het verhaal. Austen heeft het personage Anne gecreëerd als een verlegen, teruggetrokken en zachtaardig meisje. Ze zou makkelijk over zich heen laten lopen en zichzelf compleet wegcijferen. Anne in de nieuwe

Persuasion wordt als een jonge vrouw neergezet die stiekem mensen belachelijk maakt en met haar ogen naar de camera rolt. Hoewel haar zussen haar praktisch als huishoudelijk personeel beschouwen en ze op de laatste plaats in haar familie komt, lacht ze hierom en is ze een stuk rebelser dan Austen haar oorspronkelijk heeft beschreven. Hiermee verliest Netflix' Anne dan ook haar charme.

Meer een poging om de populaire Netflix-serie *Bridgerton* na te bootsen

De keuze voor deze moderne, *Fleabag*-achtige verfilming zorgt bij veel kijkers voor verwarring. Waarom zouden de prachtige formuleringen van Austen plaats moeten maken voor uitspraken zoals: 'If you're a five in London, you're a ten in Bath'? Waarom een klassieker verfilmen als je daarbij het originele sentiment van het boek verwerpt? Er is dus genoeg negatieve feedback over de film te vinden. En hoewel deze kritiek niet misplaatst is, bevat de film toch ook positieve elementen. Deze nieuwe verfilming is grappig, kijkt makkelijk weg en heeft een prachtige setting. Ben je op zoek naar historische accuraatheid, een typische Austen-verfilming of een kostuumdrama, dan is dit niet de meest gekwalificeerde optie, maar voor een leuke (moderne) film met interessante karakters is dit natuurlijk een prima keus. Hoewel de film misschien niet als 'Austen-waardig' beschouwd kan worden, kan de film best bekeken worden als we ons realiseren dat dit een vrije interpretatie is van Austens meesterwerk en eigenlijk los staat van haar originele verhaal. Kortom, als je al je historische kennis los laat en geen extreme Austen-fanaat bent, is het een heerlijke romcom voor een avond op de bank.

Gerecenseerd werk:
Carrie Cracknell, *Persuasion*. MRC, 2022.

Afb. 1: C.E. Brock, dramatische scène uit *Persuasion*, 1909. Bron: Wikimedia Commons, <https://bit.ly/3vk10GV>.